

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 44. De custodia Eucharistiæ, Chrismatis & aliorum Sacramentorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

urgente periculo baptizari potest, juxta probabilem & tutiorem sententiam, existente vero dubio, an quis si baptizatus, baptizatus erit his verbis. Si baptizatus es non te baptizo, sed si nondum baptizatus es, ego te baptizo, In nomine Patris Grc. c. 2. h. t.

Quod ad locum attinet, in quo quis baptizandus constituit Clemens V. ne quis in aulis vel camenis, vel alijs privatis domibus, sed dumtaxat in Ecclesijs, ubi sunt ad hoc fontes spiritualiter deputati, aliquos audeat baptizare: alii R. gam vel Principum liberi fuerint, aut talis necessitas emergetur, ob quam ad Ecclesiam absque periculo accessus habeti nequeat. Qui secus presumperit, aut suam in hoc praesentiam exhibuerit, taliter per Episcopum suum castigandus erit, ut alij attentare simile non praeluant. Clement. unicus h. t. Similiter in Abbatij & Monasterijs prohibentur esse baptisteria, can. Pridim XVII. q. 2.

§. IV. De effectu Baptismi.

1. 2. Baptismus iterari neguit, & poena iterans.

Effectus proprius & principalis baptismi est delicto originali peccatum, atque etiam in adulis omni actuale præcedens, can. Firmissime & alijs De consecrat. vñstn. 4. Conc. Trid. Sess. 5. De peccato originali. Pzterea gratiam & iurites infundere, atque aperi regnum celorum, c. Maiores h. t. cauillare spiritualem quadam cognitionem, de qua dicitur libro sequenti in primere characterem indelibilem;

1. coque sit, ut sine sacrificio reiterari non possit, c. fin. h. 1. Conc. Trid. Sess 7. n. 11. Adeoque habet odio baptizatos Ecclesia, ut qui non ignoranter rebaptizantur, iterum Christum crucifigere dicantur, can. Qui bis d. Diff. 4. & ab Ordinibus arceantur; quoniam etiam ignoranter, ignorantia scilicet juris rebaptizati fuerint, d. can. Qui bis.
2. Qui vero usu temerario baptismum reiterare conati fuerint, muerone excommunicationis percussi ab omni officio & beneficio deponuntur: imo & iure civili ultimo supplicio afficiuntur, l. 2. cod. Ne sanctum baptismus reiteretur.

TITULUS XLIII.

De Præsbytero non baptizato.

1. Ordinis characterem non imprimi non baptizato.

C um, ut supra dictum est, Baptismus sit ianua & fundatum omnium Sacramentorum, & ante susceptionem baptismi non suscipiatur aliud Sacramentum c. 3. h. t. iatis inde colligitur, quid statuendum sit de Presbyteris non baptizatis, nempe tales non suscipere ordinis characterem, ac proinde baptizandos, & tum denum ordinandos, c. 1 Grc. 3. h. t.

Quod si tamen quis nos baptizatus credidisset prob. b. litera baptizatum, fidemque Catholicam amplexus, in ea usque: ad extremum vitæ diem perseveraverit, omnis baptismi ei non nocebit, quia, ut D. August. ait, Baptismus inviolabiliter ministratur, quem non contumus religionis, sed terminus necessitatis excludit, c. 2. h. t.

TITULUS LXIV.

De custodia Eucharistiae, Chrismatis, & aliorum Sacramentorum.

1. Eucharistia in Ecclesiis parochialibus adseranda.
2. In paxide argentea veleburnea.
3. Non in Capelliis vel aliis Ecclesiis non parochialibus.
4. Que modo & quando deferenda ad agrotos.

C um Baptismus, in quo Chrismate utimur, omnibus ad salutem sit necessarius; Eucharistia vero idem instituta, ut nobis sit cibus celestis & viaticum, ne in ipsa via deficiamus, & in certamine succumbamus, ut in omnem casum necessitatis haberi posset copia CCC 2 Eu-

Eucharistiae, Chrismatis & aliorum Sacramentorum : recte hic subiicitur de custodia Eucharistiae & Chrismatis. * 1. Varijsque Concilijs ac Casionibus cautum fuit, ut in omnibus Ecclesijs Parochialibus pro infirmis Eucharistia semper parata habeatur, diligentem & mundam in loco conspicuo honorifice ac decenter exornato, juxta facultates Ecclesiae cuiusque, sub clavibus (penes Parochum vel Capellanum custodiendis) conservetur, cum Chrismate, ne temeraria alicujus manus ad aliqua horribilia & nefaria exercenda extendi queat : & contra facientes, si nimirum vel incautius custodierint, per tres menses ab officio suspenduntur, vel graviori subiecunt ultioni, si per eorum incuriam aliquid nefandum contigerit, cap. 1. h. 11. Conc. Trid. Sess. 13. c. 6. in Decreto de observando sacra Eucharistia Sacramento.

2. In tabernaculo seu loco, quo deponitur & custoditur Eucharistia, oportet eis pides duas, in quarum altera conservetur, altera deferatur ad infirmos, easque argenteas vel chryseas, non ligneas, ob periculum fractiois; nec lapideas, ob humiditatem & ponderositatem: atque ita observat ubique praxis, Zerola p. 1. V. Eucharistia ad 1. Quæ quidem pides seu vasa non nisi super altari viatico vel ad mihius super corporali ponit debent, Videndumque, ut saltem singulis octo diebus Eucharistia renoveretur etiam tempore interdicti, & in Ecclesia specialiter interdicta, per c. Permitimus inf. De sent. excommunicat, Zerola d. loco vers. Ad tertium, Piaser. 2. p. cap. 3. art. 3. n. 25.

3. Cæterum in Capellis vel alijs Ecclesijs non Parochialibus facta Eucharistia retineri non potest, nec quidem de licentia Episcopi, sed ex auctoritate & concessione Papæ dumtaxat, prout Sacram Congregat respondisse refert Piaser. d. c. 3. art. 1. n. 7. Sed & Conc. Trid. Sess. 33. c. 10. vetat, ne sacrosanctum hoc Sacramentum intra chorum vel septa monasterij Monialium conservetur: quanquam possit ex causa, ut in die aliquo festo, cum licentia Praelati illic exponi ad devotionem Monialium, Emanuel Sa. in V. Eucharistia §. 35.

4. Deferrautem debet in decenti habitu, & non nisi cum lumine, à Capellano vel Parocho, stola & superpelliceo induito, & sonante campana: teneturque populus in elevatione ejusdem & delatione ad infirmos se reverenter inclinare;

& transgressores graviter sunt puniendi, c. Sanh. 10. De celebrat. Missarum. Non esse vero defendum per plateam, in qua Judæi habitant, respondisse Sacram Congregat, tradit Piaser. d. c. 3. art. 3. n. 25. Ut neque ad infirmos defendum est, qui forè ob tuſsim vel aliud aliquod impedimentum communicare nequeunt, nisi ut aduent tantum, ut ex declaratione ejusdem Congregationis tradit Zerola d. loco §. 5.

Denique præcipiunt quoque Canones, ut certa vasa ministerii Ecclesiastici & vestimenta ministrorum munda & nitida conserventur: & ut suppelletlia vel propria Clericorum vel aliena in Ecclesijs non admittantur, nisi necessitas urgat, propter hostiles incursus vel repentinum incendiua, vel quid simile, c. 2. h. tit.

TITULUS XLV

De Reliquijs & veneratione Sanctorum.

1. Quæ dicantur Reliquie Sanctorum.
2. Unde non possunt, nec passim ostendit.
3. Quando publicè venerari eis liceat,
4. Venerari aliquam pro Sancto publicè non licet sine licencia Papæ.

1. R Eliquæ quoque Sanctorum diligenter in Ecclesijs adservande sunt, sicut Eucharistia & Chrisma, cum nullū Altare ergi possit in quo non sit aliquid reliquiarum Sancti alicuius conditum, can Placuit 26. de conse. diff. i

Nomine Reliquiarum intelliguntur hic, justa Azor. 1. p. mif. moral lib. 9. c. 8. Sanctorum corpora ac corporum quælibet partes, capilli, osa, carnes, dentes, cineres, pulveres; vestes, & alia quibus usi sunt, dum in terris versarentur: item panni & vela, quæ eorum ossibus vel corporibus admota fuerint, vel quæ ipsos terigerint aut pertinuerint ad eoldem.

2. Reliquiae autem Sanctorum antiquæ exponi venales prohibentur: nec passim etiam ostendi debent, & quidem extra capsum nullatenus; ne facilè populus circa illa decipiatur. * 3. Non licet quoque de novo inventas publicè ve-